

Dursunoğlu Ali

KUL SEFİLİYİ TANIMAK

Yusuf Ter

Sevdiğim bir dostumla Ozan Güner Kaymakla yazışırken bana “ internet üzerinden seni çok sevdiğim duyarlı ve güzel yürekli şair bir dostumla tanıştıracam dedi”; ben de çok memnun olacağımı söyledim.

Arkadaşımla bu duygularımızı İnternet üzerinden yazışırken dillendirdik. Msn'de yazışırken dostum yazışma sitesinde bir yer açtı ve sözünü ettiği dostu benim Msn'ye taşıdı. Yazışma sırasında adının Kul Sefili olduğunu anladım. Daha sonra öğrendim ki Kul Sefili” bu dostun mahlasıymış. Mahlas, bir ozanın, bir şairin kültürel ismidir. Şiar veya ozan tarihe mahlasıyla geçer ve mahlasıyla tanınır.

Kul Sefili dostla daha ilk yazışmalarımızda aramızda sıcak bir ortam ve içten bir sohbet ve dostça bir kaynaşma başladı. İlk merhabalar bize sıcak ve samimiydi. Evet “frekanslarımız” uyuşmuştu. Buna halk dilinde “yıldızları barışık” denir. Kul Sefili şairimle aynı dili konuşuyorduk. Tanışmamız böyle başlamıştı.

Dostum Kul Sefili ile zaman içinde sık sık yazışmaya ve gelişen olaylarla ilgili sohbet etmeye ve tartışmaya başladık. Çoğu kez anlaştığımız olmakla birlikte, farklı düşündüğümüz, ayrı düştüğümüz konularda oldu. Ama sonuç olarak bir noktada buluşuyorduk çoğunlukla. Çünkü ikimizde aynı dünya görüşünü savunuyorduk.

Kul Sefili dostumun bana yolladığı ilk şiiri “Sivas Kıyımı” üzerine yazılmıştı. Bu şiir beni çok etkilemişti. Şiirin dizelerini okurken, bu olayları yapanlara ve göz yumanlara öfkem ve kızgınlığım daha da arttı.

Artık Kul Sefili’yle iyi iki arkadaş ve dost olduk. Kul Sefili değer verilecek insandı ve benim gönlümde Kul Sefili çok değerliydi.

Şimdi sizinle Kul Sefili ’nin bir şiirini paylaşmak isterim:

İnsan yobaz doğmaz bunu bilirim
Çevresi yobazlık eker efendim
Yobazlık, cehalet onu bilirim
Oda kof beyinden çıkar efendim

Cehalet Mansur'u çarmıha geren
Yobazlardı Bedreddin'i öldüren
Yobazlığın ağ babası Osmanlı
Pir Sultanı dar ağcına gönderen

İnsan olan kin tutar mı insana
İnsan ise eğer kıyar mı cana
Böyle zulüm yapılmaz ki hayvana
Yobaz insanları yakar efendim

Din adına zulüm edendir yobaz
Aydınlıktan kaçıp gidendir yobaz
Kerbela da, Çaldıranda öldürdün
Asırlardır öfken nedendir yobaz

Kubilay' ın kellesini kestiler
Mızrakların başlarına astılar
Tekbirlerle Madımak' ı bastılar
Benzin döküp kibrit çakar efendim

Çaktılar kibriti, benzini döküp
Taş attılar kaldırımları söküp
Emniyet güçleri seyre durdular
Yobazlarla olmuşlardı bir ekip

Bilime inanmaz hep ondan kaçır
Aydınlığa gelmez arayı açır
Temize, güzele zehrini saçır
Kendini kan ile yıkar efendim

İşte bunlar Osmanlının torunu
Emevinin, Abbasi'nin ürünü
Kul Sefili insan sever, insandır!
Sevemez ki şu yobazın birini.

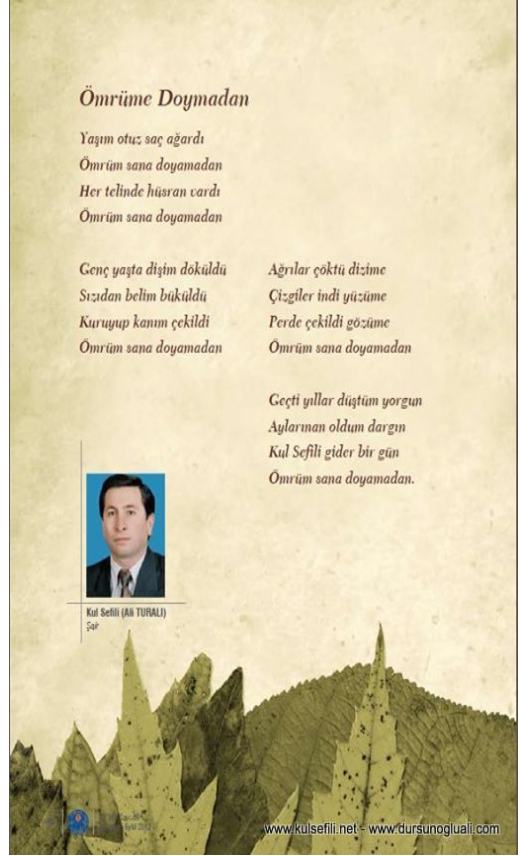
Kul Sefili
2 Temmuz 2006

Mahlası Kul Sefili olan ozanımızın gerçek ismini ve kim olduğunu tanımak için, kendisini anlatan yazısını aşağıda sunuyorum...

HAYATI

ALİ TURALI 'KUL SEFİLİ'

Asıl adım Ali Turalı'dır. Çorum'un Sungurlu ilçesi Beylice Köyü'nde 1964'te doğdum. Yoksul bir ailenin üçüncü ve son çocuğuyum. İlkokulu köyümde bitirdim, orta öğrenimime 1977'de Ankara Atatürk Lisesin de yatılı olarak başladım. Ortaokulu başarıyla bitirdim, liseyi ise bazı siyasi nedenlerden dolayı bırakmak zorunda kaldım. Öğrencilik hayatımı da noktalamış oldum
Öğrencilik hayatım sona erdikten sonra, önce inşaatlarda amelelik, daha sonra usta olarak çalışmamı

sürdürdüm. Ortaokul yıllarımda Halk Şiiri tarzında şiirler yazmaya başladım. Şiire başlamam etüt hocamızın, duvar gazetesine asılması amacıyla herkesin kitap konulu bir şiir yazmasını istemesiyle başladı. Daha sonra da lise bir de edebiyat hocamızın mani yazmamızı istemesiyle pekişerek devam etti.

Daha sonra da lise bir de edebiyat hocamızın mani yazmamızı istemesiyle pekişerek devam etti. Bu güne kadar bazı içerikler değiştirerek geldi.

Şiire başladığım o ilk yıllarda, aşk ve güzellikler üzerine yazmaya çalışırken, daha sonraları siyasi bilincimi kazanmamla beraber sosyal açıdan toplumsal içerikli şiirler yazmaya başladım. Bu dönüşümde, Üstat Âşık İhsani'nin bende etkisi vardır. Ge

Üstat Âşık İhsani'nin bende etkisi vardır. Genelde, kendine halk ozanım diyen kişide, sürekli tasavvuf içerikli veya aşk, sevdâ şiirleri üzerinde yoğunlaşıyorsa bunu ben eksiklik sayarım. Çünkü halk ozanı düzenle barışık olamaz, özellikle böylesi kapitalist düzenle hiç mi hiç barışık olamaz. O nedenle halk

ozanı, halkı düzene karşı savunmalıdır.

Onun derdini, çilesini anlatmalıdır. Bende bunları Âşık İhsani de fazlasıyla gördüğüm için onu kendime rehber edindim.

1990 yılında Ankara halk ozanları derneğine üye oldum. İstanbul'a taşındıktan sonra irtibatım koptu. 1994 yılında İzlek yayınlarından 'Savrulacak külüm mü kaldı? ' ismiyle bir kitabım yayınlandı. Bundan sonra Siyasi ve sosyal faaliyetlerimi İstanbul da sürdürdüm. 18

Nisan 1999 seçimlerinde SİP (Sosyalist İktidar Partisi) 'ten, İstanbul birinci bölgeden milletvekili adayı oldum ancak kazanamadım. Ve sonrasında, 2000 yılı içerisinde bir grup arkadaşla 'Toplum Sanat Siyaset' Dergisini çıkardık. 2001 yılı içerisinde çok sevdiğim ozan arkadaşım Nesimi Şahindokuyucu'nun önerisi üzerine Halk Ozanları Kültür Vakfına üye oldum.

Ozanlar üzerine araştırmalarım ve çalışmalarım sürmektedir. Şiir yazmayı da sürdürmekteyim.

Evet, sevgili dostlar Kul Sefili olarak tanıdığımız ozan Ali Turalı'nın yaşamı kısaca böyle. İçinde insan sevgisi, doğa sevgisi bulunan ve dünyayı iyi ve güzel bir ortama çevirmeye çalışan ve tüm savaşı bu yönde yapan bir duyarlı yürektir Kul Sefili.

Sıcacık yüreği, paylaşan duruşu ve sevgi üreten

gönlüğüyle çok değerli bir insan. Onun şiirleri her zaman yaşamın pratiğini yansıtır. Dizeleri hep ezilenden, horlanandan, yoksullardan yanadır.

Şiirlerinde sevdâ, aşk, gül, bülbül... Vs. gibi yaşamın tatlı ve zevk dolu yönleri bulunmaz. Çünkü o her zaman acı çekmiştir. Acı çeken insanda acıyı yansıtan dizeler olur

Kul Sefil'de sevdâ sömüren sisteme duyulan kavgadır. Haksızlığa başkaldırıdır. Toplumu ve insanlığı kurtaracak olan "devrime" duyduğu inançtır.

Sevgili dostlar ben bir şiirimde Kul Sefili dostu şöyle anlattım

KUL SEFİLİ' ye

Meğer dünya ne küçükmüş
Yine karşılaştık burda
İnsan tekniğe açkımış
Yine karşılaştık burda

Yüreğin yılmaz bilirim
Dostça sohbele gelirim
Dost yoluna ben ölürüm
Yine karşılaştık burda

Ağu yese aşlarında
Devrim vardır düşlerinde
Ölüm gezer döşlerinde
Yine karşılaştık burda

Yusuf gerçek dostu bilir
Dost çağırır hemen gelir
Öl dediği yerde ölür
Yine karşılaştık burda

Yusuf Ter / 27.08.06
Saat 01.09 İsviçre

Sevgili ozanımle sohbetlerim ilerledikçe
anlaşamadığımız konuların da olduğunu ve
olaylara farklı yönlerden baktığımızı gördük.
Ama genellikle tartışmalarımız hep aynı
noktada oluyordu. Kul Sefili dost daha çok
pratiğe önem veriyordu. Yani düşüncede
kalan hiçbir görüşün bir değeri yoktu onun
için....

Yine bir gün bana şunu demişti sohbet esnasında; Yusuf, düşündüğüm bir şey var bunu hayata
geçirmek istiyorum acaba yapa bilirmiyiz dedi?

Bende nedir diye sordum?

Bir antoloji çıkarmak istiyorum. Ama bu antoloji öyle senin bildiğin antoloji olmayacak dedi ve
anlatmaya başladı:

Düşündüğüm bu antoloji „Halk Şiirinde Emperyalizme Başkaldırı antolojisi olmalı ve bu antoloji
tamamen halkı anlatmalıdır dedi.

Bu antolojide halkın dertlerini, isyanlarını, kısaca halkın sorunlarını yani halkı anlatan bir antoloji
düşünüyorum.

Bu antoloji halkın şiirini halkın diliyle ve halkın sevdiği tarzda halkın şiirlerinin yer alacağı bir antoloji
olmalı dedi.

Bende sevgili Ali Ağabey çok güzel düşünmüşsün ama bizim ozanlarımızın çoğu katılmaz ürker korkar;
ozanların çoğu sevdaya, güle, çiçeğe, bülbüle, sevgiliye, doğaya... Vs. şiirler yazarlar dedim. Hele de
günümüzde siyasi şiir yazmak ki kimilerinin işine gelmez.

Kimi ozanlarımızın „Emperyalizm“ konusundaki duruşları eskisi gibi olmayabilir. Geçmişte
Emperyalizme“ karşı olanların bugün çok farklı kulvarlarda olduğunu görmekteyiz. Bu halkımız içinde

geçerli. Kimileri de Emperyalizme karşıdır ama iş şiire gelince korkarak çekince gösterebilir. Dolayısıyla başarılı olunur mu? Bilemem dedim

Ama sana yardımcı olurum. Çevremde tanıdığım bildiğim dostlara söylerim.

Bu isteğimizi genel bir yazı ile ozanlarımıza duyururuz ve hayata geçirmek için çabalarız. Uğraşmaya değer dedim.

Kendisi de bunu onayladı ve o görüşmeden sonra bir bildiri hazırladık ve hazırladığımız bildiriği tanıdığımız ve ulaştığımız ozan dostlarımıza gönderdik.

Söz konusu bildiri şöyleydi:

Tarihe not düşmek ve bu günden yarına, dizelerimiz ile Emperyalizme başkaldırışımızın tanıklığını bırakmak için buluşuyoruz. Bizler kendi dertlerini değil içinden yetiştirdiği halkın dertlerini, sorunlarını haykırıyoruz. Geçmişte ki kimi ozanlar gibi güle bülbüle şiir yazıp ağıt yakmıyoruz. Bizler, Emperyalizme ve onun uşağı faşizme karşı susmuyoruz, ona karşı haykırıyoruz. Kendimizi avutmuyoruz, güçlülerden yana methiyeler dizmıyoruz.

Sessini bizim sesimize katmak isteyen, Bende emperyalizme karşıyım diyen ozan dostları bu

buluşmaya davet ediyoruz ve sesimizi çoğaltalım, sesimizi yükseltelim diyoruz.

Gelişmeler bizim istediğimiz yönde oldu ve çok önemli bir ses getirdi. Bu çalışmayı birçok ozanımız, şairimiz ve yazarımız destekledi. Antolojiye tahminimizden de fazla katılım oldu.

2007 yılında başladığımız bu çalışma planlanan şekilde yürüyordu. Birkaç ay içinde şiirler bir kitap çıkaracak yoğunluğa erişmişti.

Söz konusu antolojinin aksilik yaşanmadan, olumsuz bir durumla karşılaşmadan yüzümüzün aklıyla çıkmamız için çaba harcıyorduk.

Bu antoloji için üç arkadaş el ele verdik ve kararlılığımız sonucunda bu işi başardık. Bu üç arkadaş Kul Sefili (Ali Turalı) olmak üzere Ozan Garip (Cihangiray Şumnu) ve ben Yusuf Ter bir ekip havasıyla çalıştık. Bu çalışmanın sonucunu başarıyla tamamladık.

2008 yılının sonlarına doğru bu işe başladık. Başlangıçta dostlardan beklediğimiz şiirler gelmiyordu. Biraz gerginlik yaşıyorduk. Ama ne olursa olsun yılmayacaktık. Çünkü bir

yola girmiştik. Bizim için bunun geriye dönüşümü yoktu. Bu kadar kararlı ve azimliydik.

Uzun bir süre kimseden beklediğimiz şiirler gelmeyince aramızda yorumlar yapmaya başladık. Birinci görüşümüz “insanların bu işi ciddiye almamaları”; ikinci görüşümüz “Emperyalizm konulu olduğu için, insanların çekinmeleri” ve üçüncü olarak da bir hazırlık yapmaları ve bir süre içinde gönderecekleri” yönündeydi. Ama sonuçta üçümüz, tez doğru çıktı.

Çünkü yaklaşık 4–5 ay sonucunda yavaş, yavaş şiirler gelmeye başladı ve sonuçta biz bu kitabı 2009 yılında çıkarmayı başardık. Üzerimizde büyük bir yük kalkmıştı. Tabii bu antolojiye şiir göndermek istemeyen ozanlarda oldu. Çekinenler, politik bulanlarda oldu. Bize göre o ozanlar halkın ozanları değiller

. Düzeni koruyan, düzenle bütünleşen ozanlardı. Bizim onlarla zaten işimiz olmazdı. Ama şiir gönderen yürekli ozanlarımızla birlikte “Halk Edebiyatında Emperyalizme Başkaldırı” isimli kitabımızı

çıkardık. Bu bizim için kültürümüze ve halkımıza yaptığımız çok önemli bir hizmetti. Bu kitabın çıkması bizi mutlu etti.

Ali Turalı dostum bana hep memlekete ne zaman geleceksin diye soruyordu. Benimle yüz yüze görüşmek istiyordu. Ben de Ali dostu görmek istiyordum. Artık memlekete gideceğim tarih belli olmuştu. 20 Haziran 2009 günü memlekette olacağımı bildirdim.

Ali dostuma haber verdim. O da bana mutlaka uğra dedi. Şimdiye kadar hep internet üzerinden konuşmuştuk. Birbirimizi resimlerden tanıyorduk. Resimlerde hep gençlik resimleri vardı. Yâda ben öyle tahmin ediyordum.

Haziran'ın 20 si geldi. Memlekete gitmek için uçağa bindim. Gece saat 02.30'da Sabiha Gökçen Havaalanı'na indim. Ali Turalı dost, benim direk köye gideceğimi biliyordu. Ben öyle söylemiştim. Ama gecenin bu saatinde köye otobüs bulmak zordu. Fikrimi değiştirdim ve atladım bir taksiye ve adresi verdim taksici beni bir buçuk saat dolaştırdıktan sonra evin önünde indirdi.

Oysa sonradan öğrendiğime göre evle havaalanı arası yarım saatmiş. Evin önüne geldim, zile bastım biraz sonra yarı uykulu gözlerle Ali Dost kapıya geldi. Kim o diye içeriden seslendi... Ali, ben Yusuf dedim. Ali Turalı dost, kapıyı açtı ve kapının önünde birbirimize sarıldık ve özlem giderdik.

Ali dostun devrimci duruşu yüzüne de yansiyordu. Onda ki insan sıcaklığını, duyarlılığını, insana değer verişini ve insanca olan her şeyde ki paylaşımını hemen sezinledim. Ve orada kaldığım üç gün boyunca da bu değerleri bir, bir yaşadım. Ali dost ve eşi Zeynep abla ve oğulları Suphi harika insanlar. Onlarda üç gün kaldım. Orada hiç yabancılik çekmedim.

Çünkü samimi bir ortamla ve dostane bir davranışla karşılaştım. Şunu gördüm ki; Ali Dost gerçekten de "Komünist" duruşuyla, pratikteki yaşamı birbirleriyle uyumuş ve birbirlerini tamamlar gibi Bilirim ki dağların doruklarında çiçekler açar. Doğal ortamda her şey doğaldır. Doğada kalleşlik olmaz. Her şey kuralları ve yasaları içinde gelişir. Ama insan öyle değil. İnsan böbürlenen, kendisini doğadan üstün görmeye çalışan, bencil, kendince duruşu nedeniyle hem doğayı ve hem de toplumu bozuyor Ama aynı zamanda doğaya uygun yaşamaya çalışan, doğayı korumayı ilke edinen; insanın ve toplumun bozulmasına var gücüyle savaşı veren insanlarda bulunmaktadır. İşte bu insanlar dünyayı ve yaşamı güzelleştirmek için uğraşıyorlar.

Bu güzel uğraşığı veren insanlardan birisi de Ali Turalı (Kul Sefili" dostumdur...

Bu güzel ve değerli insana en içten dileklerle sevgilerimi sunar ve tüm aile bireylerine ömür boyu gönenç ve mutluluk içinde yaşamalarını dilerim...

Evet, dostlar benim gönlümdeki Ali Turalı (Kul Sefili) budur...

KUL SEFİLİ (Ali Turalı)

Yaşam sillesini yemiş her zaman
Ama onurundan ödün vermemiş
Yoktur bilincinde, bir nokta duman
Asla duruşundan ödün vermemiş

İyilik, paylaşım, onun şiarı
Doğruluktur bilin, en büyük varı
Eşitlik üzere, kurmuş kulvarı
Asla görüşünden ödün vermemiş

İlkeleri barış, halkına üzgün
Hep verici olmuş, bakışı düzgün
Elbet gerçekleşir, eşitlik bir gün
Halkla oluşundan, ödün vermemiş

Yusuf Ter dostuna veriyor değer
Kul Sefili dostum, can dostmuş
meğer
Yerde güzel günler olursa eğer
Menzil alışından ödün vermemiş

Yusuf Ter 23.01.2010
Saat 22:00 İsviçre